

697

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1998 r.

w sprawie wysokości opłaty od kasacji w sprawach karnych.

Na podstawie art. 527 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłatę od kasacji ustala się na kwotę:

- 1) 450 zł w sprawie, w której wyrok wydał sąd rejonowy,
- 2) 750 zł w sprawie, w której w pierwszej instancji wyrok wydał sąd wojewódzki.

§ 2. Jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządze-

nia, opłatę tę pobiera się w dotychczasowej wysokości.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1995 r. w sprawie wysokości opłaty od kasacji w sprawach karnych (Dz.U. Nr 153, poz. 785).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*

698

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 12 sierpnia 1998 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i trybu sprawowania nadzoru penitencjarnego.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557 i Nr 160, poz. 1083) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nadzór nad legalnością i prawidłowością przebiegu wykonywania kary pozbawienia wolności, kary aresztu, tymczasowego aresztowania, zatrzymania oraz środka zabezpieczającego związanego z umieszczeniem w zakładzie zamkniętym, a także kar porządkowych i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności, zwany dalej „nadzorem penitencjarnym”, sprawuje sędzia penitencjarny sądu wojewódzkiego, w którego okręgu wykonywane są te kary lub środki.

2. Nadzór penitencjarny sprawuje się również nad wykonywaniem kary aresztu wojskowego, tymczasowego aresztowania zastosowanego przez sąd wojskowy, jak również zatrzymania i kary ograniczenia wolności wykonywanej w wydzielonej jednostce wojskowej. Nadzór ten sprawuje wojskowy sędzia penitencjarny wojskowego sądu garnizonowego, w którego okręgu wykonywane są te kary lub środki.

3. W wydzielonym pomieszczeniu Policji lub Straży Granicznej, o którym mowa w art. 251 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, nadzór penitencjarny sprawuje sędzia penitencjarny, a w wydzielonym pomieszczeniu aresztu garnizonowego — wojskowy sędzia penitencjarny.

4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do nadzoru penitencjarnego sprawowanego w pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych.

§ 2. 1. Nadzór penitencjarny sprawowany w zakładzie karnym przez sędziego penitencjarnego sądu wojewódzkiego lub wojskowego sędziego penitencjarnego wojskowego sądu garnizonowego, zwanego dalej „sędzią penitencjarnym”, polega na kontroli i ocenie, w szczególności:

- 1) legalności wykonywania orzeczonej kary, legalności osadzenia i przebywania skazanych w zakładach karnych oraz ich zwalniania z tych zakładów,
- 2) wykonywania zadań penitencjarnych i działalności resocjalizacyjnej zakładu karnego oraz przebiegu procesu resocjalizacji skazanych, zwłaszcza przestrzegania praw i obowiązków skazanych oraz zasadności i skuteczności stosowanych metod i środków oddziaływania penitencjarnego, prawidłowości i terminowości dokonywania okresowych ocen postępów w resocjalizacji i opiniowania skazanych,
- 3) działalności zakładu karnego w zakresie rozpoznawania osobowości skazanych, zwłaszcza przeprowadzania badań psychologicznych i psychiatrycznych oraz gromadzenia informacji dotyczących osoby skazanego,

- 4) kwalifikowania skazanych do właściwych systemów wykonywania kary, ustalania indywidualnych programów oddziaływania oraz sposobu ich realizacji,
 - 5) kwalifikowania skazanych jako niebezpiecznych,
 - 6) prawidłowości zaliczenia skazanych do odpowiednich grup i podgrup klasyfikacyjnych, kierowania do właściwych zakładów karnych, rozmieszczania wewnątrz tych zakładów, jak również dokonywania zmian w tym zakresie,
 - 7) różnicowania sposobu i warunków wykonywania kary pozbawienia wolności, kary aresztu i kary aresztu wojskowego,
 - 8) ustalonego w zakładzie karnym porządku i dyscypliny,
 - 9) wykorzystywania pracy jako środka oddziaływania penitencjarnego, przestrzegania przepisów dotyczących czasu, bezpieczeństwa i higieny pracy, kierowania w pierwszej kolejności do odpłatnego zatrudnienia zobowiązanych do świadczeń alimentacyjnych, a także skazanych mających szczególnie trudną sytuację materialną, osobistą lub rodzinną, oraz prawidłowości ustalania należności za pracę,
 - 10) kierowania skazanych do nauczania ogólnego i zawodowego, jak również przestrzegania ustalonych zasad szkolenia i samokształcenia,
 - 11) organizowania czasu wolnego skazanych, zwłaszcza organizowania zajęć kulturalno-oświatowych, zajęć wychowania fizycznego i sportowych, oraz pobudzania aktywności społecznej skazanych,
 - 12) prawidłowości przyznawania nagród, ulg i zezwoleń na czasowe opuszczenie zakładu karnego oraz wymierzania kar dyscyplinarnych i wykorzystywania ich jako środka oddziaływania penitencjarnego,
 - 13) współdziałania ze społeczeństwem, zwłaszcza z zakładami pracy zatrudniającymi skazanych, placówkami oświatowo-wychowawczymi i rodzinami skazanych, zwłaszcza młodocianych, oraz pozyskiwania ich do udziału w procesie wychowawczym,
 - 14) przestrzegania praw skazanych w zakresie korzystania z praktyk i posług religijnych, uczestniczenia w prowadzonym nauczaniu religii i udziału w działalności charytatywnej i społecznej kościoła lub innego związku wyznaniowego,
 - 15) warunków bytowych skazanych, stanu opieki medycznej i stanu sanitarnego,
 - 16) prawidłowości i terminowości załatwiania prośb, skarg i wniosków skazanych,
 - 17) kolejności wykonywania orzeczeń, jak również prawidłowości zawiadamiania o przystąpieniu do wykonania orzeczenia lub o braku możliwości przystąpienia do jego wykonywania oraz przesyłania obliczenia kary,
 - 18) prawidłowości i terminowości realizacji świadczeń alimentacyjnych oraz innych należności stwierdzonych tytułem wykonawczym,
 - 19) przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie w zakładzie karnym, w tym przepisów dotyczących użycia broni, siły fizycznej i środków przymusu bezpośredniego,
 - 20) prawidłowości postępowania administracji zakładu karnego w razie ujawnienia popełnienia przestępstwa, a także w wypadkach buntów, samouszkodzeń i zgonów,
 - 21) zakresu, terminowości i trafności podejmowanych czynności mających na celu przygotowanie skazanego do życia po zwolnieniu z zakładu karnego,
 - 22) udzielania pomocy postpenitencjarnej, zwłaszcza w zakresie uzyskania przez skazanego dokumentów tożsamości, znalezienia pracy i zakwaterowania po zwolnieniu z zakładu karnego, a także pomocy w ustaleniu niezdolności do pracy i prawa do renty z tytułu tej niezdolności.
2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do nadzoru penitencjarnego w aresztach śledczych, z tym że nadzór ten powinien uwzględniać również potrzebę zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania karnego, przestrzegania w stosunku do tymczasowo aresztowanych niezbędnej w tym zakresie izolacji oraz zapobiegania wzajemnej ich demoralizacji i zapewnienia bezpieczeństwa w areszcie.
3. Nadzór penitencjarny sprawowany przez sędziego penitencjarnego w pomieszczeniach, o których mowa w art. 251 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, oraz w pomieszczeniach przeznaczonych dla osób zatrzymanych obejmuje odpowiednio zakres określony w ust. 1, a nadto kontrolę i ocenę:
- 1) okresu pobytu osadzonych w tych pomieszczeniach,
 - 2) prawidłowości rozmieszczenia osadzonych w pomieszczeniach, niezbędnego dla utrzymania porządku i zapobieżenia wzajemnej ich demoralizacji,
 - 3) stanu zabezpieczenia technicznego i wyposażenia pomieszczeń, w których przebywają osadzeni.
- § 3. Sędzia penitencjarny sprawuje nadzór penitencjarny:
- 1) przeprowadzając okresowe wizytacje jednostek kontrolowanych lub wizytacje doraźne obejmujące całokształt spraw podlegających kontroli i ocenie albo wybrane zagadnienia,
 - 2) wydając zalecenia powizytacyjne oraz kontrolując prawidłowość i terminowość ich realizacji,

3) wydając decyzje i zarządzenia w przypadkach przewidzianych w ustawie,

4) podejmując inne niezbędne czynności.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia w toku wykonywania nadzoru penitencjarnego istotnych uchybień w działaniu organu orzekającego lub wykonującego orzeczenie, sędzia penitencjarny podejmuje niezwłocznie, w granicach swoich uprawnień, stosowne czynności zmierzające do usunięcia tych uchybień.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodnego z prawem pozbawienia wolności, sędzia penitencjarny niezwłocznie zawiadamia o tym organ, do którego dyspozycji osoba pozbawiona wolności pozostaje, a w przypadku odbywania przez nią kary lub wykonywania wobec niej środka — organ, który skierował orzeczenie do wykonania, a także podejmuje inne czynności niezbędne do natychmiastowego zwolnienia.

§ 5. 1. Po zakończeniu wizytacji sędzia penitencjarny zapoznaje dyrektora jednostki kontrolowanej z wynikami wizytacji, umożliwiając mu ustosunkowanie się do dokonanych ustaleń i zaleceń powizytacyjnych.

2. W miarę potrzeby, zwłaszcza jeżeli w toku wizytacji stwierdzono istotne uchybienia w działalności kontrolowanej jednostki lub zastrzeżenia co do realizowanych przez nią zaleceń, o terminie i przedmiocie czynności, o której mowa w ust. 1, zawiadamia się właściwy organ nadrzędny nad kontrolowaną jednostką.

§ 6. 1. Z przebiegu wizytacji sędzia penitencjarny sporządza sprawozdanie, które powinno zawierać w szczególności: dane dotyczące zakresu wizytacji, ocenę sposobu wykonania zaleceń związanych z poprzednią wizytacją, ustalenie wyników przeprowadzonej wizytacji wraz z zaleceniami powizytacyjnymi, zmierzającymi do usunięcia stwierdzonych uchybień i zapobieżenia ich powstawaniu. W miarę potrzeby sędzia penitencjarny wyznacza termin do poinformowania go o zakresie i sposobie wykonania zaleceń powizytacyjnych.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przechowywane jest we właściwym sądzie wojewódzkim lub wojewódzkim sądzie garnizonowym, jego odpis zaś przesyła, w terminie 14 dni od zakończenia wizytacji, dyrektorowi kontrolowanej jednostki, a w razie potrzeby — również właściwemu organowi nadrzędnemu nad tą jednostką, w celu podjęcia stosownych czynności.

3. Odpisy sprawozdania przesyła się Ministrowi Sprawiedliwości oraz odpowiednio Ministrowi Obrony Narodowej lub Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 7. 1. Nadzór penitencjarny sprawowany przez sędziego penitencjarnego nad wykonywaniem środka zabezpieczającego związanego z umieszczeniem sprawcy w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym lub leczenia odwykowego polega na kontroli i ocenie:

1) legalności umieszczenia i przebywania sprawców w zakładach oraz ich zwalniania z tych zakładów,

2) warunków, w jakich przebywają sprawcy, a w szczególności warunków bytowych, stanu opieki medycznej i stanu sanitarnego oraz zasad postępowania z nimi w zakładzie,

3) środków przedsięwziętych w celu uniemożliwienia sprawcom umieszczonym w zakładzie ucieczki z tego zakładu,

4) przestrzegania obowiązku zawiadamiania sądu o stanie zdrowia sprawcy umieszczonego w zakładzie i postępach w leczeniu lub terapii oraz o braku potrzeby dalszego pozostawiania sprawcy w zakładzie.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio przy sprawowaniu nadzoru penitencjarnego nad wykonywaniem tymczasowego aresztowania w postaci umieszczenia w zakładzie leczniczym, jak również przy sprawowaniu takiego nadzoru w zakładzie leczniczym, w którym przebywają osoby pozbawione wolności na obserwacji w związku z prowadzonym postępowaniem karnym.

3. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio przy sprawowaniu nadzoru penitencjarnego w publicznych zakładach opieki zdrowotnej, w których umieszczone są osoby pozbawione wolności.

4. Odpis sprawozdania, o którym mowa w § 6 ust. 1, przesyła się również Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 8. Sędzia penitencjarny, w miarę potrzeby, udziela odpowiedniej pomocy administracji kontrolowanych jednostek, zwłaszcza w zakresie stosowania przepisów prawa.

§ 9. 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 38, poz. 163, z 1993 r. Nr 79, poz. 372 oraz z 1996 r. Nr 131, poz. 619) skreśla się w tytule działu IV Części szczególnej wyrazy „i nadzór penitencjarny”, tytuł i oznaczenie rozdziału 3 oraz § 276—281.

2. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 lutego 1981 r. w sprawie zakresu i trybu sprawowania nadzoru penitencjarnego (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. Nr 1, poz. 3),

2) zarządzenie Prokuratora Generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 22 stycznia 1988 r. w sprawie zakresu i trybu wykonywania przez prokuratorów nadzoru penitencjarnego (Monitor Polski Nr 9, poz. 79).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*